24/03/2020

Μάνης Χρυσόστομος Γ’: «Μη καμφθούμε ψυχικά»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μάνης

“Όλοι μας, ενώπιον αυτής της φοβεράς δοκιμασίας μη δειλιάσουμε, μη καμφθούμε ψυχικά και μη αποκάμουμε από το βάρος της στενοχώριας, της λύπης, της πίκρας, δι’ όσα συμβαίνουν και καταποθεί η ψυχή μας” ανέφερε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος Γ’ σε Παραμυθητική Εγκύκλιο που εξέδωσε προς τους ιερείς και τον λαό της Ιερής Μητροπόλεως.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος τονίζει: “Και γι’ αυτόν που ελπίζει στο Θεό, δεν υπάρχουν ποτέ αδιέξοδα και τίποτα δεν τρέφει την ψυχή όσον η αγαθή ελπίδα και η προσδοκία του καλού” και κλείνει παρέχοντας συμβουλές για την αντιμετώπιση της πρωτόγνωρης αυτής κατάστασης που ζούμε.

Διαβάστε την Εγκύκλιο:

Ἀγαπητοί μου,

«Κύριος οἶδε», γιατί ἔπληξε τήν πατρίδα μας καί ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα ὁ

λοιμός αὐτός, ὁ τόσον ἐπικίνδυνος, τοῦ νέου κορωνοϊοῦ (COVID-19), μία πανδημία πού φέρνει θλίψη, φόβο, πόνο, ἀσθένεια, θάνατο. Πρόκειται πράγματι γιά ἕνα μεγάλο πειρασμό, γιά μία σκληρή δοκιμασία ὅλων μας.

Ὡστόσο, δέν θά πρέπει νά λησμονοῦμε, ὅτι ὁ παρών ἀνθρώπινος βίος γέμει παραδειγμάτων καί περιπτώσεων «λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καί αἰφνιδίου θανάτου», ὡς ἀναφέρεται καί στή γνωστή δέηση.

Ἀλλά, μήν ἀνεβαίνει στό νοῦ μας ὁ κακός λογισμός, στό πού εἶναι ἡ ἀγάπη καί ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ γιά τά πλάσματά Του, τόν ἄνθρωπο. Ἐν προκειμένῳ, ὁ Ἀπ. Παῦλος μᾶς διδάσκει: «Τίς ἔγνω νοῦν Κυρίου ἤ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο;» καί ἀκόμη: «Ὡς ἀνεξερεύνητα τά κρίματα αὐτοῦ καί ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοί αὐτοῦ» (Ρωμ. ια’, 33-34).

Ἔπειτα ἰσχύει ἀπόλυτα ἡ διαβεβαίωση τοῦ Χριστοῦ: «Οὐχί δύο στρουθία…. καί ἕν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται (δέν πέφτει νεκρό) ἐπί τήν γῆν, ἄνευ τοῦ πατρός ἡμῶν» (Ματθ. ι’29). Καί βεβαίως, ἄς προσέξουμε καί τοῦτο, ὅτι: «Οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός, ὅπως θά μᾶς πεῖ σέ σπουδαιοτάτη ὁμιλία του ὁ σοφός Μέγας Βασίλειος.

Ἀλλά, χριστιανοί μου, ὅπου θλίψη ἐκεῖ καί ἡ παραμυθία. Γι’ αὐτό, καί σᾶς γράφω αὐτή τήν πατρική Ἐγκύκλιο.

Ὅλοι μας, ἐνώπιον αὐτῆς τῆς φοβερᾶς δοκιμασίας μή δειλιάσουμε, μή καμφθοῦμε ψυχικά καί μή ἀποκάμουμε ἀπό τό βάρος τῆς στενοχώριας, τῆς λύπης, τῆς πίκρας, δι’ ὅσα συμβαίνουν καί καταποθεῖ ἡ ψυχή μας.

Νά στερεωθοῦμε ἀκόμα περισσότερο στό βράχο τῆς πίστεως. Πάλιν ὁ μέγας Ἀπόστολος, ὁ θεῖος Παῦλος παραγγέλλει «γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε» (Α’ Κορ. ιστ’,13). Εὐχή, προσευχή καί ἀποδοχή μας νά εἶναι τά λόγια τῶν μαθητῶν καί ἀποστόλων πρός τόν Κύριον: «Πρόσθες ἡμῖν πίστιν» (Λουκ. ιζ’ 5).

Ναί, λυπούμεθα, ἀλλά δέν φθάνουμε στήν ἀπελπισία. «Οὐκ ἐάσει ἡμᾶς (ὁ Θεός) πειρασθῆναι ὑπέρ ὅ δύνασθε» (Α’ Κορ. ι’,13). Δέν θά μᾶς ἐγκαταλείψει ἡ ἀγάπη καί ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ. Καί γι’ αὐτόν πού ἐλπίζει στό Θεό, δέν ὑπάρχουν ποτέ ἀδιέξοδα καί τίποτα δέν τρέφει τήν ψυχή ὅσον ἡ ἀγαθή ἐλπίδα καί ἡ προσδοκία τοῦ καλοῦ.

Μετά ἀπό τά παραπάνω, θά ἤθελα νά σᾶς παρακαλέσω νά προσέξουμε μερικές συμβουλές καί νουθεσίες ἀλλά καί ὑποδείξεις τοῦ πνευματικοῦ σας πατρός, τοῦ

Ἐπισκόπου σας.

Πρῶτον, νά ἔχετε στό φρόνημά σας τά θεῖα λόγια τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, ὁ ὁποῖος τόσα, ὅπως γνωρίζουμε, ὑπέστη στή ζωή του, τά καταπληκτικά ἐκεῖνα λόγια: «Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλῖψις ἤ στενοχωρία ἤ διωγμός ἤ λιμός ἤ γυμνότης, ἤ κίνδυνος ἤ μάχαιρα; ἀλλ’ ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διά τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς, Ἰησοῦ Χριστοῦ. (Ρωμ. η’,35-37). Αὐτά τά λόγια εἶναι μεγάλο στήριγμα αὐτές τίς δύσκολες ὧρες.

Δεύτερον, παρατηρεῖται, τῇδε κἀκεῖσε, μεγάλη πολυλογία, ἀβασάνιστοι λόγοι, προχειρότητα ἀπόψεων, μία θεολογική ἀπαιδευσία γιά θέματα τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλά «φωνή ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων». Γι’ αὐτό, ἀνακαλύψατε τήν μεγάλη ἀρετή τῆς σιωπῆς, καθ’ ὅτι «ἡ πολυλογία θρόνος τῆς κενοδοξίας ἐστί» καί πολλά ἔχει τά σφάλματα, ἐνῶ τό σιγᾶν εἶναι ἀσφαλές. «Κρεῖσσον ὁ σιωπῶν τοῦ πολλά λαλοῦντος».

Τρίτον, νά γνωρίζετε ὅτι ἡ θρησκεία δέν συγκρούεται μέ τήν ἐπιστήμη καί ἡ Ἐκκλησία εὐλογεῖ καί καταφάσκει τήν ἐπιστημονική ἔρευνα καί τήν πρόοδο καί χαίρεται μέ τά ἐπιτεύγματα ὅλων τῶν ἐπιστημῶν, καί ἰδιαίτερα μέ ἐκεῖνα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, πού ἄμεσα σχετίζονται μέ τό πολύτιμο ἀγαθό τῆς ὑγείας.

Καί τοῦτο, γιατί «Κύριος ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις Αὐτοῦ» (Σοφία Σειράχ, λη’, 6) καί «Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα» (Σοφία Σειράχ, λη’, 4).

Ἔτσι, ἡ θεία ἐντολή εἶναι: «Τίμα ἰατρόν πρός τάς χρείας αὐτοῦ τιμαῖς αὐτοῦ» (Σοφία Σειράχ λη’, 1) καί τιμή εἶναι νά ἀκοῦμε τούς ἰατρούς καί τούς εἰδικούς στή συγκεκριμένη περίπτωση τῆς λοιμώξεως αὐτῆς ἀκολουθῶντας τίς ἰατρικές ὁδηγίες τους.

Ἀλλά ἀκόμη νά ἔχετε ὑπ’ ὄψιν σας καί τόν βιβλικόν λόγον: «Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τόν Θεόν σου» (Ματθ. δ’,7).

Τέταρτον, παραμένοντας ὅπως πρέπει στό σπίτι, μή βρεθεῖτε σέ κατάσταση ραθυμίας. Στήν «κατ’ οἶκον Ἐκκλησία», ἐντείνατε τίς προσευχές σας. Τό δέον νά γίνει καί δέηση. Ἀγαπήσατε ἔτι περισσότερον τίς Ἱερές Ἀκολουθίες τίς ὁποῖες κάθε πρωί καί βράδυ νά τίς ἔχετε στά χείλη καί στή καρδιά σας.

Ἰδιαίτερα μάθετε καί νά λέτε τήν ὑπέροχη προσευχή αὐτῆς τῆς κατανυκτικῆς περιόδου τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς:« Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ’ ἡμῶν γενοῦ˙ ἄλλον γάρ ἐκτός σου βοηθόν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς». Ὡς ἐπίσης νά λέτε καί τούς Χαιρετισμούς στήν Παναγία μας. Μελετῆστε

Ἁγία Γραφή καί Βίους Ἁγίων.

Μεγίστη θά εἶναι ἡ πνευματική σας ὠφέλεια καί οἰκοδομή. Καί ἔπειτα, παρακολουθῶντας ἀπό τήν τηλεόραση ἤ τό ραδιόφωνο τίς Ἱ. Ἀκολουθίες, προσπαθεῖστε νά ἔχετε τήν αἴσθηση ὅτι ἐκ τοῦ σύνεγγυς ζεῖτε τά ψαλλόμενα καί τελούμενα.

Σέ δυσχερεῖς καταστάσεις ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει καί τό «κατ' οἰκονομίαν» τῆς ποιμαντικῆς της καί θέτει σέ ἐφαρμογή τήν «ἐκκλησιαστική οἰκονομία» ἤτοι τό φιλάνθρωπον γιά τίς δυσχερεῖς περιστάσεις καί τό ἀδύναμον τῶν ἀνθρώπων.

Καί πέμπτον, στή σκέψη καί στήν προσευχή σας καθημερινῶς νά ἔχετε ὅλους ἐκείνους, τούς καθηγητές Ἰατρικῆς, τούς ἰατρούς, τό νοσηλευτικό προσωπικό, τούς φαρμακοποιούς, τούς ἐρευνητές καί τούς λοιπούς ἐργαζομένους εἴτε στά νοσηλευτικά ἱδρύματα εἴτε σ' ἄλλους χώρους, οἱ ὁποῖοι μοχθοῦν γιά τήν καταπολέμηση τοῦ ἰοῦ καί τήν ὅλη βοήθεια στόν συνάνθρωπο. Ἡ προσευχή μας πρός τόν Θεό ἀπαραιτήτως πρέπει νά τούς συνοδεύει. Ἡ ἐντολή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι: «Ποιεῖσθε δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπέρ πάντων ἀνθρώπων».

Ὅλα αὐτά σᾶς τά ὑπογραμμίζω πρός ἀπόκτησιν ἀνδρείας, ὑπομονῆς, παραμυθίας καί ἐλπίδος εἰς τόν Ὕψιστον. Τώρα πού βιώνουμε τό τοῦ ψαλμωδοῦ:«Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ» (Ψ. 101,7).

Χριστιανοί μου,

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν καί προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ». Νά γονατίσουμε καί ὑψώσουμε τά χέρια μας πρός τόν Πανοικτίρμονα Κύριόν μας καί νά εἰποῦμε: «Ἔπιδε, ἐξ' ἁγίου κατοικητηρίου Σου, ἐξέγειρον τήν δυναστείαν Σου καί ἐλθέ εἰς τό σῶσαι ἡμᾶς». Ἡ Παναγία ἡ «Γιάτρισσα», πού τόσο ἐδῶ εὐλαβούμεθα, σκέπη, προστασία καί βοηθός. Οἱ πάντες εὐοδοῦσθε.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΜΑΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Γ'